

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216212193
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7216212193.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobkyne : MUDr. B. H.á, nar. X.XX.XXXX, W. Q. O.iach, W. X, zastúpenej JUDr. Tomášom Čverčkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Čajakova 5, proti žalovanému : Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 71.224,28 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 11. decembra 2018 sp. zn. 16C/52/2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 11. decembra 2018 č.k. 16C/52/2016-261 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 71.224,28 eur istiny s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 8.5.2016 do zaplatenia, v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v celom rozsahu (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 71.224,28 € s 5,25 % úrokom z omeškania od 8.5.2016 do zaplatenia s odôvodnením, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov parc. č. 4311/1 o výmere 4857 m², parc. č. 4311/37 o výmere 252 m², parc. č. 4311/38 o výmere 5362 m², parc. č. 4311/40 o výmere 2371 m², zapísaných na LV č. 16368 ako druh pozemku ostatné plochy a spôsob využitia 29 - okrasná záhrada, sídlisková zeleň, lesný pozemok, parc. č. 4311/48 o výmere 836 m², parc. č. 4311/50 o výmere 917 m², parc. č. 4311/52 o výmere 94 m², parc. č. 4311/55 o výmere 3669 m², parc. č. 4311/56 o výmere 51 m², parc. č. 4311/58 o výmere 2003 m², zapísaných na LV č. XXXXX ako ostatné plochy, spôsob využitia 37 - skaly, svahy, iné plochy, kat. územie Košice-Západ, vedeného Katastrálnym úradom Košice, Správa katastra Košice a to v rozsahu 1/3-iny z celku. Predmetné pozemky užíva žalovaný od roku 1957, kedy začal na nich realizovať výsadbu verejnej zelene. Doposiaľ nedošlo k usporiadaniu vzájomných vzťahov a k uzavretiu dohody upravujúcej bližšie podmienky náhrady za užívanie. Žalobkyňa nemôže realizovať svoje práva vlastníka v zmysle § 123 Obč. zák., lebo žalovaný bez akejkolvek náhrady obmedzil jej vlastnícke právo a bezdôvodne sa obohatil na jej úkor plnením bez právneho dôvodu. Právne svoj nárok odôvodnila ust. § 451 ods. 1, 2 Obč. zák., článkom 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 237/09, podľa ktorého vlastník pozemku, na ktorom sa nachádza verejné priestranstvo obce, môže od obce požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie, kým nebude na tento pozemok uzatvorená nájomná zmluva, zriadené vecné bremeno alebo nebude pozemok nadobudnutý naspäť do vlastníctva obce. Na preukázanie výšky svojho nároku predložila 3 znalecké posudky a uplatňuje najnižšiu cenu

5,23 za m2 (určenú znalcom G.. U. D.Č.) za obdobie od 19.5.2014 do 18.5.2016. Žiadala priznať aj náhradu trov konania.

3. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 1,2, § 4 ods. 1,2 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 7, § 9, § 70 zákona č. 162/1995 Zb. o katastrí nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) spolu s § 451 ods. 1,2, § 456, § 458 ods. 1, § 136 ods. 1,2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1,2, § 3 ods. 1 a § 123 Občianskeho zákonníka. Považoval nárok za dôvodný konštatujúc, že žalovaný bez akejkoľvek dohody a odplaty užíva nehnuteľnosti v rozsahu aký mu vlastníckym právom neprináleží. V tomto smere súd odkázal aj na už vydané rozhodnutia súdov v obdobných veciach vedených na OS Košice II pod sp. zn. 45C 17/2010, 17C 12/2011, 42C 123/2015 a 11C 223/2016, kde je konštatované právo vlastníkov pozemkov v tzv. Borovicovom háji na adekvátnu odplatu. Súd v tomto smere poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 31.01.2006, sp. zn. 33 Odo 1253/2005, v ktorom sa okrem iného uvádza, "že k bezdôvodnému obohateniu užívaním pozemkov vlastnícky nepatriacich obcí, a pritom tvoriacich verejné priestranstvo dochádza, nielen pokiaľ obec takéto pozemky vyhlási za verejné priestranstvo, ale i v prípade, že pozemky sú s ohľadom na svoj charakter zo zákona verejným priestranstvom a sú predmetom verejného užívania." Zároveň dôvodil, že Najvyšší súd ČR vo svojom uznesení z 23.11.2005, sp. zn. 33Odo 233/2004, uviedol: „pokiaľ mesto v rámci svojej samostatnej pôsobnosti vyhlásilo všeobecne záväznými vyhláškami pozemok iného vlastníka za verejné priestranstvo ako súčasť parku určeného na každodennú rekreáciu občanov mesta a užívalo by ho s tým, že park slúži na rekreáciu verejnosti bez toho, aby s vlastníkom uzavrelo nájomnú zmluvu, vznikol vlastníkovi pozemku nárok na zaplatenie náhrady za užívanie pozemku z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka“.

4. Súd prvej inštancie, po tom ako sa vysporiadal s námietkami žalovaného o charaktere pozemku, uzavrel, že pri pozemkoch zapísaných na LV č. XXXXX sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne a je preto povinný bezdôvodné obohatenie vydať žalobkyňi. Vychádzal z úvahy, že užívaním pozemkov zapísaných na LV XXXXX žalovaný, ako väčšinový spoluvlastník, sám rozhodol o tom, ako a na aký účel sa predmetné pozemky budú užívať a vylúčil žalobkyňu z brania úžitkov z jej patriaceho vlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam. Napriek výzve žalobkyne neprejavil opravdivý záujem o seriózne usporiadanie vzťahov a zotrváva na spoločensky neakceptovateľnom postoji pri neumožnení výkonu spoluvlastníckeho práva žalobkyňi. Žalobkyňi preto patrí primeraná náhrada za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu.

5. Pokiaľ ide o samotnú finančnú náhradu, súd mal za to, že žalobkyňi patrí náhrada vo výške nájomného, ktoré by jej bolo poskytnuté pri riadne uzavretom právnom vzťahu oboch zainteresovaných sporových strán. Týka sa to tak výšky bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný na úkor žalobkyne získal, ako aj náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia, či náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca G.. U. D. zo dňa 6.5.2016, číslo XX/XXXX, podľa ktorého je stanovené nájomné na 5,234 eur za m2 ročne. Celková výmera spoluvlastníckeho podielu žalobkyne je 6.804 m2. Podiel z parciel zapísaných na LV XXXXX má výmeru 4.270,34 m2 (parc. č. XXXX/X - 1.619 m2, parc. č. XXXX/XX - 84 m2, parc. č. XXXX/XX - 1787,33 m2 a parc. č. XXXX/XX - 790,33 m2) a z parciel zapísaných na LV XXXXX má výmeru 2.523,34 m2 (parc. č. XXXX/XX - 278,67 m2, parc. č. XXXX/XX - 305,67 m2, parc. č. XXXX/XX - 91,33 m2, parc. č. XXXX/XX - 1223 m2, parc. č. XXXX/XX - 17 m2 a parc. č. XXXX/XX - 667,67 m2). Zohľadňujúc výmeru spoluvlastníckeho podielu žalobkyne pozemkov zapísaných na LV XXXXX a výmeru spoluvlastníckeho podielu pozemkov zapísaných na LV XXXXX, súd konštatoval, že žalobkyňi patrí náhrada vo výške 71.224,28 eur.

6. Námietky žalovaného spochybňujúce závery znaleckého posudku znalca G.. U. D. súd nepovažoval za dôvodné, majú za to, že žalovaný nepredložil súdu včas žiadny hodnoverný dôkaz, ktorým by spochybnil závery uvádzané znalcom G.. U. D.. Odkaz na znalecké posudky znalcov ohodnocujúcich iné, aj keď podobné, nehnuteľnosti, nepovažoval za taký dôkaz, ktorý by súd mohol v konaní použiť. Zdôraznil, že žalobkyňa predložila aj ďalšie znalecké posudky, a to znalca G.. P. Š., ktorý stanovil cenu nájmu na 6.814 eur za m2 a znalecký posudok znalca G.. P. Š., F. P., ktorý stanovil cenu nájmu na 6.580 eur za m2. Uzavrel, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, a preto zodpovedá za pre neho nepriaznivejší dôsledok. Poukázal zároveň na to, že súčasná právna úprava dokazovania

podľa Civilného sporového poriadku neumožňuje súdu vykonávať dôkazy podľa svojho uváženia, aj keď má právo dané mu ust. § 185 ods. 1 CSP rozhodnúť, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd prvej inštancie nepovažoval za účelné vykonávať ďalšie znalecké dokazovanie na určenie výšky nájmu.

7. Citujúc ust. § 185 ods. 2 a § 207 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd poukázal na priebeh predbežného prejednanie sporu dňa 12.6.2018, kedy žalovaný síce mal záujem dať vypracovať kontrolné znalecké dokazovanie, avšak na základe spoločného návrhu so žalobkyňou, s čím však žalobkyňa nesúhlasila, argumentujúc, že ďalšie ňou predložené znalecké posudky stanovujú vyššiu, ako ňou žiadanú náhradu. Pri určení výšky náhrady je totiž medzi stranami sporné, aký má byť koeficient povyšujúcich faktorov. Konštatoval, že súd nemal dôvod spochybňovať znalcom G.. U. D. vykonané hodnotenie v položke povyšujúcich faktorov na hodnotu 2,0 s konštatovaním, že ide o pozemky s výrazne zvýšeným záujmom o kúpu, ak to nebolo zohľadnené v zvýšenej východiskovej hodnote, pretože je notoricky známou skutočnosťou, že ide o lukratívne pozemky.

8. Aplikujúc ust. § 563, § 517 ods. 2 Obč. zák., spolu s § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Zb. zohľadniac, že žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, priznal súd žalobkyni aj žiadaný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne od 8.5.2016.

9. S poukazom na § 232 ods. 3 CSP zohľadňujúc výšku priznaného plnenia i spôsob nakladania s majetkom žalovanej strany určil dlhšiu - 15 dňovú lehotu na plnenie.

10. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 263 ods. 2 a § 255 ods. 1. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech vo veci, preto jej súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 % účelne vynaložených trov konania).

11. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/,d/ ,e/,f/ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alebo, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu prvej inštancie, že v konaní nepredložil včas žiadny hodnoverný dôkaz, ktorým by spochybnil závery znaleckého posudku č. 14/2016 znalca G.. U. D.Č. (z ktorého súd z tohto dôvodu vychádzal pri určení výšky uplatneného nároku). Poukázal na to, že po doručení tohto posudku reagoval na jeho obsah a výzvu súdu podaním z 2.1.2017, ku ktorému priložil znalecký posudok č. 10/2014 znalca G.. P. M. preukazujúci nižšiu cenu nájomného ako tvrdí žalobca. Uviedol, že súd sa nezaoberal závermi znaleckého posudku znalca G.. D. č. 12/2017, keďže v odôvodnení poukázal len na znalecké posudky týkajúce sa iných nehnuteľností, avšak tento posudok sa týkal priamo pozemkov vo vlastníctve žalobcu. Súd teda podľa názoru žalovaného nevykonal navrhnutý dôkaz - znalecký posudok č. 12/2017, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. Ak by odvolací súd dospel k iným záverom, poukázal na to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže súd v konaní (vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku) nemal vedomosť o tom, že zo strany žalovaného bol predložený znalecký posudok stanovujúci všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov, ktoré sú predmetom tohto sporu. V prípade, ak súd uplatnil sudcovskú koncentráciu konania mal v odôvodnení uviesť, ktoré dôkazy považoval za neskoro predložené. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že konanie bolo začaté za účinnosti OSP, a preto sa naň nevzťahujú ustanovenia o sudcovskej koncentrácii. Žalovaný z uvedených dôvodov považuje odôvodnenie rozhodnutia za nedostatočné, čím malo dôjsť k naplneniu ďalšieho odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP. Žalovaný ďalej namietal, že z dôvodu rozporu medzi závermi znaleckých posudkov predloženými žalobcom a žalovaným opakovane navrhoval nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, avšak súd kontrolné znalecké dokazovanie nenariadil. Na základe uvedeného má za to, že súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcej skutočnosti (objektívnej ceny), preto je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. V odvolaní preto žalobca opakovane navrhol súdu nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, v ktorej súvislosti poukázal na zápisnicu z predbežného prejednanie sporu zo dňa 12.6.2018.

12. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca písomne tak, že žaloba sa týkala pozemkov, ktoré znalecký posudok G.. P. M. vôbec neriešil, čo konajúci súd správne konštatoval. K tvrdeniu žalovaného, že konajúci súd sa nezaoberal znaleckým posudkom č. 12/2017 G.. G. D., žalobca poukázal na to, že on v konaní predložil znalecký posudok č. 38/2017 G.. P. Š., na ktorý žalovaný nereagoval a žiadal

kontrolný znalecký posudok, avšak nedoložil žiaden iný, ktorý by potvrdzoval závery posudku č. 12/2017 G.. G. D.. Žalobca predložil aj tretí posudok č. 5/2018 G.. P. Š., na ktorý tiež žalovaný nereagoval novším znaleckým posudkom. Oba tieto posudky stanovovali cenu žalovaných pozemkov na sumu ešte vyššiu ako bola žalovaná suma aj vzhľadom na všeobecný nárast cien nehnuteľností. Žalobca teda zdôraznil, že v konaní predložil celkovo tri znalecké posudky a žalovaný iba jeden. Žalobca má za to, že konajúci súd správne neakceptoval posudok G.. P. M., nakoľko sa vzťahoval na iný pozemok a neobsahoval hodnotu nájmu. Na posudok G.. G. D. súd správne neprihliadal vzhľadom na to, že žalobca predložil do konania až tri posudky s cenou mierne vyššou ako znalecký posudok G.. U. D.. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. septembra 2019 o 09.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 9.9.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1 CSP.

16. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/ a f/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol

vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

21. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené odvolacie dôvody v danom prípade nie sú naplnené.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

26. Preskúvacia činnosť odvolacieho súdu v sebe zahŕňa skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska, ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods.2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozsudku a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

27. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti naplňa. Odôvodnenie rozsudku je dostatočné, pretože súd sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu ozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení vyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako

s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávných zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je obhájiteľné, nie je arbitrárne a rozsudok je preskúmateľný.

28. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením, tak ako ho realizoval súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 1 ods. 1,2, § 4 ods. 1,2 zákona č. 66/2009 Z.z. a ust. § 7, § 9, § 70 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) spolu s § 451 ods. 1,2, § 456, § 458 ods. 1, § 136 ods. 1,2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1,2, § 3 ods. 1 a § 123 Občianskeho zákonníka. Za správny považuje aj záver o dôvodnosti nároku, pretože žalovaný bez akejkoľvek dohody a odplaty užíva nehnuteľnosti v rozsahu aký mu vlastníckym právom neprináleží. V zhode so súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že v konaniach vedených na Okresnom súde Košice II v obdobných veciach už súdy opakovane konštatovali právo vlastníkov pozemkov v tzv. Borovicovom háji na adekvátnu odplatu. Správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že pri pozemkoch, ktorých sa týka toto konanie, sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne a je preto povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie.

29. Uvedené závery žalovaný v odvolaní nespochybuje a jeho odvolacie námietky sa vzťahujú k určeniu výšky bezdôvodného obohatenia či náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne. Nesúhlasí s tým, že súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca G.. U. D. zo dňa 6.5.2016, číslo XX/XXXX, podľa ktorého je stanovené nájomné na 5,234 eur za m² ročne. Namietá záver súdu, že v konaní nepredložil včas žiadny hodnoverný dôkaz, ktorým by spochybnil závery tohto znaleckého posudku, ako aj to, že súd podľa jeho názoru súd nevykonal navrhnutý dôkaz - znalecký posudok č. 12/2017 znalca G.. D..

30. Aj odvolací súd má za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam o výške bezdôvodného obohatenia, keď nepredložil vo veci kontrolný posudok (na posúdenie rozličných záverov posudkov predložených stranami sporu, t.j. posudok so zameraním na určenie koeficientu, ktorý má byť použitý), a preto zodpovedá za pre neho nepriaznivejší dôsledok. V tejto súvislosti prvoinštančný súd správne poukázal na súčasnú právnu úpravu dokazovania podľa Civilného sporového poriadku. Súd v odôvodnení zároveň uviedol svoje úvahy prečo nevykonal ďalšie znalecké dokazovanie, keď správne upriamil pozornosť na predbežné prejednanie sporu dňa 12.6.2018 a na ňom prezentované vyjadrenia žalovaného, ktorý navrhoval vypracovať kontrolné znalecké dokazovanie na základe spoločného návrhu so žalobkyňou, s čím však žalobkyňa nesúhlasila argumentujúc, že v konaní už predložila niekoľko znaleckých posudkov (3).

31. Na zdôraznenie odvolací súd poukazuje na obsah zápisnice o predbežnom prejednaní sporu zo dňa 12.6.2018, z ktorej vyplýva, že po konštatovaní súdu o danosti nároku žalobkyne a spornosti výšky bezdôvodného obohatenia, právny zástupca žalovaného na otázku súdu, aké má návrhy na doplnenie dokazovania odpovedal : „Z hľadiska procesnej efektivity si myslíme, že výsluch znalca G.. D. by zrejme nevedol k nijakému záveru, preto preferujeme riešenie, kedy bolo nariadené kontrolné znalecké dokazovanie na základe spoločného návrhu so žalobcom. V prípade, ak by žalobca nebol prístupný k takémuto návrhu, Mesto Košice by dalo spracovať kontrolný znalecký posudok na znalecké posudky predložené Mestom Košice a takisto aj žalobcom. Čiže môj návrh je nariadiť znalecké dokazovanie“. Ďalej zo zápisnice vyplýva, že právny zástupca žalobkyne na to reagoval tak, že nesúhlasí s návrhom, pokiaľ ide o kontrolný znalecký posudok, kde poukázal na dĺžku konania a skutočnosť, že žalovaný predložil len jeden znalecký posudok a žalobca predložil až tri znalecké posudky. Zároveň poukázal na koncentráciu konania upravenú v novom procesnom predpise a vyjadril názor, že žalovaný mal dostatok času, aby predložil znalecký posudok. Žalovaný mohol reagovať na znalecký posudok G.. P. Š., ktorý predložil žalobca 4 mesiace pred konaním predbežného prejednanja, teda mohol doložiť ďalší znalecký posudok.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že po odročení pojednávania žalovaný nepredložil kontrolný posudok a na pojednávaní konanom dňa 11.12.2018 poukázal na ním predložené znalecké posudky a zotrval návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, ktorý však nepredložil.

33. Vzhľadom na uvedený priebeh konania odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď žalovaný navrhoval vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania zároveň sám predniesol, že v prípade, ak nedôjde k spoločnému návrhu strán sporu, kontrolný znalecký dá vypracovať on. Po skončení predbežného prejednávania, ktoré sa konalo 12.6.2018 až do pojednávania konaného dňa 11.12.2018 však žalovaný žiaden kontrolný posudok nepredložil, ani nežiadal o odročenie pojednávania za účelom jeho predloženia a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by zadal vykonanie takéhoto kontrolného posudku (žiadal o vykonanie takéhoto posudku).

34. Podľa § 207 ods. 1,2,3 CSP ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok. V písomnom znaleckom posudku znalec odpovie na položené otázky; nevyjadruje sa k právnemu posúdeniu veci. Návrh na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom je prípustný len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore.

35. Podľa § 208 ods. 1,2,3 CSP znalecký posudok sa vyhotovuje písomne, ak súd nerozhodne inak. Písomný znalecký posudok súd doručí stranám; v odôvodnených prípadoch ich len upovedomí o predložení znaleckého posudku znalcom. Ak je to účelné, môže súd znalca vyslychnuť o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku.

36. Podľa § 209 ods. 1,2 CSP súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca.

37. Žalobkyňa predložila v konaní až tri znalecké posudky a požadovala najnižšiu z nich vyplývajúcu výšku bezdôvodného obohatenia. Žalovaný predložil iba jeden znalecký posudok na predmetné nehnuteľnosti. Súd tak nepovažoval za potrebné nariaďovať ďalšie znalecké dokazovanie, čo však nebránilo žalovanému, aby on sám dal vypracovať znalecký posudok, ktorú možnosť však nevyužil. Vzhľadom na uvedené je správny záver súdu prvej inštancie, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, a preto zodpovedá za pre neho nepriaznivejší dôsledok.

38. Ako nedôvodné teda vyhodnotil odvolací súd námietky žalovaného o nevykonaní ním navrhnutého dôkazu - znaleckého posudku č. 12/2017, resp. o nesprávnom uplatnení sudcovskej koncentrácie konania. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie z odseku 8 vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie okrem iného znalcov G.. U. D. č. 14/2016 z 6.5.2016, G.. P. M. č. 10/2014 z 22.1.2014, G.. G. D. č. 12/2017 z 14.2.2017, G.. P. Š. č. 38/2017 z 17.10.2017, G.. P. Š., F. P. č. 5/2018 z 18.5.2018. Zároveň súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol prečo vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca G.. U. D. (a nie z posudku G.. G. D. č. 12/2017), a to preto, lebo závery tohto posudku boli podporené ďalšími novšími znaleckými posudkami (G.. Š. Y. G.. Š.), stanovujúcimi ešte vyššiu hodnotu nájmu (bezdôvodného obohatenia), ktoré žalobkyňa predložila v konaní. Taktiež vysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri posúdení námietok žalovaného spochybňujúcich závery znaleckého posudku znalca G.. U. D.. Odvolací súd sa s týmito dôvodmi a úvahami stotožňuje.

39. Odvolací súd má za to, že nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), pretože skutkové závery súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonaným dôkazom, vrátane záverov vyplývajúcich zo znaleckého dokazovania.

40. Z uvedených dôvodov, ako aj dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá

právo na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy konania úspešnému žalobcovi, a to v plnom rozsahu.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).